

GELOOFD ZIJ JEZUS-CHRISTUS! AMEN.

Wij zijn op aarde als vreemdelingen en reizigers op weg naar het eeuwig vaderland. Onze dagen verdwijnen als schaduwen en wij verblijven hier slechts een oogenblik. (Paral.)

Zijn lijden heeft hij met de grootste verduuldigheid verdragen, wel wetende dat de Heer kastijdt die hij bemint, en dat het lijden van dezen tijd van geen gewicht is in vergelijking met de toekomstige heerlijkheid in den hemel. (Hebr. XII. 6.)

Zijn leven getuigt, dat hij opgevoed was in de vrees des Heeren. Hij bemint de God en de h. Kerk, was vol liefde voor den evenmensch, milddadig voor de behoeftigen, dienstvaardig voor iedereen. — Hij werd dan ook bemind van rijk en arm, van groot en klein. — In de blijken van vriendelijkheid en minzaamheid die hij gegeven heeft was nooit het minste zelfbelang te bespeuren, uit loutere naastenliefde wilde hij zijnen evenmensch met raad en daad bijstaan en helpen. — Ja deze rechtschapen man was een toonbeeld van goedheid, eerbaarheid en zelfopoffering.

Ik had niet gedacht, helaas! u allen zoo spoedig te moeten verlaten. Doch bedroeft u niet, mijne allerliefste Kinderen; weent niet gelijk dezen, die geene hoop hebben. Ik sterf wel, maar mijne liefde voor u sterft niet. Gij hebt mij bemind in mijn leven, bidt nu voor mij in mijne dood. Blijft deugdzaam en braaf en zoekt uw welzijn op den weg van eer en deugd. — En gij, mijne Bloedverwanten en Vrienden, denkt, dat onze scheiding niet langdurig zal zijn. Ik verlaat een tranendal voor een rijk van eeuwige zaligheden. Daar zal ik u voort beminnen. Daar wacht ik u. Daar zullen wij elkander wederzien en nooit meer gescheiden worden.

Zoet Hart van Maria, wees mijne zaligheid.
(300 d. afl.)

H. Franciscus-Xaverius, bid voor hem.

R. I. P. (100 d. afl.)